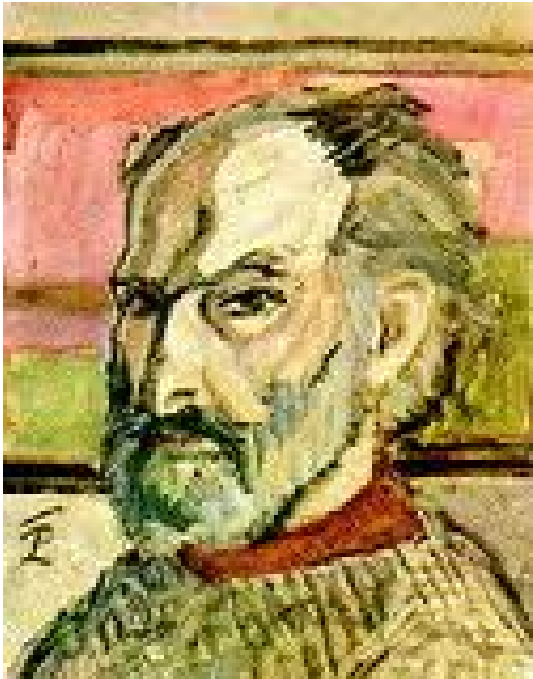

“...autoportretele sale ne arată numai lucidul, un lucid cu ochii tăioși, inteligenți și sarcastici, care atrag cei dintâi atenția pe fața ușor suptă și autoritară , un lucid suprasaturat de lecturi probabil, cu figură de ascet retras între ghețarii lucidității sale, care îi dau o eleganță distantă, glacială, de natură să-i intimideze pe inoportuni.”

“Bărbia voluntară, energică, aerul decis trădează un spirit ambițios și metodic. În tinerețe, la Paris, s-a dus un an întreg, în fiecare zi, ca să vadă Gioconda. În fiecare zi și numai ca să vadă Gioconda. Se îndrepta direct spre capodopera lui Leonardo , își lua, cum zicea, “porția zilnică” și pleca.”

“ ...Pallady, cu figura sa de ascet care trăiește undeva aproape de absolut, ne face să ne întrebăm dacă nu se numără cumva printre lucizii care au dus individul la limita lucidității și dramei.”

VIDEO: "Un muzeu in labirint"-Theodor Pallady

Scris de Horia Picu

Sâmbătă, 11 Februarie 2012 11:19 -

“Pe de altă parte, viața i se pare o comedie la care nu prea a luat parte, din păcate. Pe fundalul de evenimente care curg, de lume care aleargă, care speră, care disperă, care își face tot felul de calcule sau trăiește nepăsătoare, singurătatea roade în ascuns.”

“...întinde brațele către o țintă supremă care, trage îndărăt. Si nici măcar nu poate să-și facă iluzii, să “quijotizeze”. E prea lucid pentru asta. Constată că a vedea, a simți, a înțelege reprezintă mai curând un prilej de suferință și iată-l înclinat să creadă că nenorocirea oamenilor a început din clipa când și-au descoperit inteligența. Li reproșează vieții că nu e eternă. Li reproșează morții că e un nonsens. Li reproșează lumii că amestecă frumosul și urâtul. Își reproșează lui că vede toate astea.”

“Mă uit la figura severă a lui Pallady, la ochii lui tăioși, cu sentimentul că nepăsarea distantă nu e decât un truc, iar singurătatea un post de observație. Ceea ce mă duce cu gândul la o curiozitate semantică..”Autor” vine de la “auctor”, cel care adaugă, cel care mărește. Romanii numeau astfel pe generalul care câștiga un teritoriu nou. Dar în artă un autor are poate mai degrabă meritul de a micșora; de a micșora indiferența, viața redusă la fiziologie și placida complicitate cu moartea.”

Octavian Paler:”Un muzeu în labirint sau o istorie subiectivă a autoportretului”